

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.05.2012

C(2012) 3386 final

Szanowny Panie Marszałku!

W imieniu Komisji Europejskiej pragnę podziękować Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej za przekazanie przyjętej przez niego uzasadnionej opinii na temat wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w zakresie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich (COM(2011) 127 wersja ostateczna).

Ustosunkowując się do głównych kwestii podniesionych w opinii Senatu RP, Komisja pragnie przekazać poniższe wyjaśnienia.

W kwestii zgodności z zasadą pomocniczości należy zauważyć, że projekt rozporządzenia ma na celu ustanowienie wspólnych zasad międzynarodowego prawa prywatnego mających zastosowanie do skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich wyłącznie w sytuacjach o charakterze transnarodowym. Takie wspólne zasady zagwarantują partnerom pewność prawa oraz jego przewidywalność. Zaproponowane rozporządzenie nie będzie rzutować na przepisy prawa materialnego państw członkowskich. Dotyczy ono wyłącznie skutków majątkowych zakończenia związku, śmierci jednego z partnerów lub separacji partnerów, którzy zarejestrowali swój związek partnerski w sytuacji o charakterze transnarodowym. Jak wyjaśniono w sprawozdaniu z oceny skutków (SEC(2011) 327 wersja ostateczna), jedynie na szczeblu unijnym można rozwiązać problemy, z jakimi borykają się obywatele w tym obszarze, oraz osiągnąć cele wniosku.

Podstawą prawną zaproponowanego rozporządzenia jest art. 81 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”). Artykuł ten określa środki dotyczące prawa rodzinnego, mające skutki transgraniczne. Jako że pojęcie „zarejestrowanego związku partnerskiego” ma swoje źródło w związku rodzinnym między zaangażowanymi osobami i jest ściśle powiązane z pojęciem rodziny, uznaje się, że stanowi ono element prawa rodzinnego.

Zasada będąca podstawą wniosku to zasada wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych między państwami członkowskimi, przyjęta jako podstawa współpracy organów sądowych w sprawach cywilnych w konkluzjach Rady z Tampere w 1999 r., a także przywołana w art. 67 TFUE.

Ponadto wniosek jest odpowiedzią na apel sformułowany przez Radę Europejską w programie sztokholmskim (Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli),

*Pan Bogdan BORUSEWICZ
Marszałek Senatu
ul. Wiejska 6
PL – 00-902 WARSZAWA*

w którym postulowano, by zasada wzajemnego uznawania była również stosowana wobec obszarów istotnych dla obywateli w ich codziennym życiu. Wśród tych obszarów znajdują się między innymi kwestie związane ze skutkami majątkowymi separacji par.

Zgodnie z komunikatem Komisji pt. „Wyjaśnienie sytuacji prawnej w zakresie praw własności par międzynarodowych” (COM(2011) 125 wersja ostateczna) zarejestrowany związek partnerski to związek dwóch żyjących razem osób, który został zarejestrowany w uprawnionym w tym celu organie publicznym w państwie członkowskim ich miejsca zamieszkania. Instytucja ta powstała niedawno i faktycznie nie funkcjonuje we wszystkich państwach członkowskich. Obecnie istnieje ona w czternastu państwach członkowskich. Ponadto według przywołanego wyżej sprawozdania z oceny skutków w całej Unii zarejestrowano w 2007 r. blisko 211 tys. nowych związków partnerskich, z czego ponad 41 tys. to związki o wymiarze międzynarodowym pod względem ich konsekwencji majątkowych.

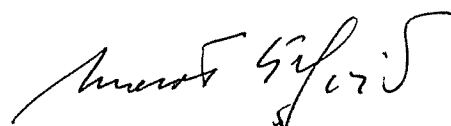
Projekt rozporządzenia dotyczy konsekwencji majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich i nie ingeruje w przepisy prawa krajowego. Nie wpływa też na tworzenie instytucji zarejestrowanego związku partnerskiego w państwach członkowskich i nie wprowadzi takiej instytucji w państwach członkowskich, w których ten rodzaj związku nie istnieje. Dotyczy on wyłącznie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich w sytuacjach o charakterze transnarodowym.

Wniosek nie będzie rzutował na przepisy materialnego prawa rodzinnego państw członkowskich, gdyż obejmuje on wyłącznie zasady dotyczące międzynarodowego prawa prywatnego i będzie dotyczył praktycznych skutków zarejestrowanych związków partnerskich w celu zagwarantowania parom międzynarodowym pewności prawa. Krajowe prawo rodzinne pozostaje bez zmian, podobnie jak krajowe prawo materialne. Ponadto wniosek nie wpływa na zasadę uznawania instytucji związku partnerskiego. Skutki cywilnoprawne zarejestrowanych związków partnerskich są bowiem wyraźnie wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia (art. 1 ust. 3 lit. a)).

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione aspekty, Komisja jest zdania, iż wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Komisja wyraża nadzieję, że wyjaśnienia przedstawione powyżej rozwiązują główne kwestie podniesione w Państwa opinii. Komisja pragnie również przeprosić za zwłokę w odpowiedzi na opinię Senatu RP.

Z poważaniem,

Maroš Šefčovič
Wiceprzewodniczący